

Baloncu Berkant

— Recep K. · 09 Mart 2019

Yanıbaşımda durup "telefonunu kullanabilir miyim abi? Balonların sahibini arayacağım da" dedi. Numarayı ezberden söyledi. Yanıma oturdu. Küçük Su parkında satış olmadığını, çarşıya doğru gidip gidemeyeceğini sordu balonların sahibine. Aldığı yanıt olumsuzdu.

Çaresiz orada arayacaktı nasibini baloncu. Teşekkür etti. "Saat sekize kadar nasıl bekleyeceğim ben burada ya? Vakit de geçmiyor ki" diye derin bir iç çekti. Dügün olsa satışların iyi olacağını söyledi. Ama dügün yoktu.

Oyun parkına yakın yere gitmesini tavsiye ettim. Orada çocukların olduğunu, belki onlara balon satabileceğini söyledim. "Gittim ama kovdular beni abi" dedi. Hatta taklidini bile yaptı: "Çek git lan buradan."

Adını sordum. "Berkant, abi" dedi. "Güzel isim" dedim. "Adım önceleri uzun geliyordu bana ama şimdi alıştım" dedi. "Nasıl yani?" diye sorunca "yazmayı ilk öğrendiğim zamanlarda adımları yazmak uzun geliyordu" diye cevapladı muzipçe bir tebessümle.

Torunlarına balon almak isteyen birileri geldi. Balonların 5 lira olduğunu öğrenince "4 lira olmaz mı?" diye sordular. Baloncu Berkant "yapmayın, veremem" dediyse de 4 buçuk lira verdiler. Diğer müşterilere olduğu gibi özenle çıkardı onların beğendiği balonu. İpini bağladı. Yanıma oturdu tekrar. "Uçmayan balonu verdim ben de" dedi. Müşteriler emri vaki yapınca Berkant da kendince uygun olanı yapmıştı. Ben de "ayıp değil mi?" diye sorunca "onlar da 50 kuruşu kesmeselerdi" dedi keyifli bir eda ile.

Sekizinci sınıfa gittiğini, babasının ve annesinin sağ olduğunu, kaç kardeş olduklarını, balonları kaçça sattığını, nerede oturduğunu ben sordum o cevapladı. Biraz önce balonları elinden kaçırdığını, itfaiyeden merdiven isteyip ağaca takılan balonlarını tekrar aldığını da anlattı. Özürlü olduğunu ama yine de şükrettiğini, haftada kaç gün okula gittiğini, neden cuma günleri okulu sürekli astığını, ailesinin aslen Çorumlu olduğunu, şimdi oturdukları Ağa Mahallesi'ne yürüyerek kaç dakikada gidebildiğini, annelerin bedduasının neden evladına geçmediğini, ama babasını bunun için kızdırmamaya çalıştığını anlatırken sohbetimiz koyulaştı.

"Çok mu kitap okuyorsun Berkant?" diye sordum. "Hayır" dedi. "Galiba çok televizyon seyrediyorsun" dedim. Nerede be abi!" dedi içini çekerek. "Sevmem zaten televizyon seyretmeyi" diye ekledi. "O zaman insanlarla sohbet etmeyi seviyorsun" deyince "seninle yaptığımız bu sohbet göstermiyor mu zaten abi?" diye yanıtladı. Ağzımdaki baklayı çıkardım sonunda. Ben kararlı bir eda ile "sen bu kadar şeyi nereden biliyorsun Berkant?" diye sorunca Baloncu Berkant kitaplık çapında bir cevap verdi bana: "Kur'an

okuyorum ya abi."

Sohbetiyle, medeni cesaretiyle, 15 yaşındaki bir çocuğa göre fazla bulduğum irfanıyla Baloncu Berkant hayran bıraktı beni kendine. Düzce'de uçan balon satan, gözleri biraz şaşşı, bacakları da dizlerinden biraz bükük gibi yürüyen bir çocuk görürseniz, o Berkanttır. Lazım olmasa da mutlaka bir balon alın. Ama sakın pazarlık yapmayın.